ПОЛОЖЕННЯ
про порядок присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам Карпатського національного університету імені Василя Стефаника

м. Івано-Франківськ
2026 рік

ПЕРЕДМОВА

1. ВНЕСЕНО	Вченою радою Карпатського національного університету імені Василя Стефаника
2. РОЗРОБНИК	Учений секретар Стинська В. В.
3. РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО	Вченою радою Карпатського національного університету імені Василя Стефаника Протокол від 31 серпня 2026 р. № 13
4. ВВЕДЕНО В ДІЮ	наказом ректора Карпатського національного університету імені Василя Стефаника від 09 вересня 2026 р. № 1204
5. УПРОВАДЖЕНО НА ЗАМІНУ	Положення про порядок присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам Карпатського національного університету імені Василя Стефаника, введеного в дію наказом ректора від 04 лютого 2026 р. № 140 (редакція 5)

© Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2026

Усі права на цей документ належать
Карпатському національному університету імені Василя Стефаника.
Будь-яке копіювання, відтворення чи поширення змісту документа (повністю або частково) без офіційного дозволу університету заборонено.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про порядок присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам Карпатського національного університету імені Василя Стефаника (далі – Університет) складене на основі Закону України «Про вищу освіту», Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам, затвердженого наказом МОН України 14.01.2016 № 13 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 03.02.2016 за № 183/28313), Змін до Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково педагогічним працівникам, затвердженого наказом МОН України 06.02.2017 № 174 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22.02.2017 за № 245/30113), Змін до Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково педагогічним працівникам, затвердженого наказом МОН України 17.03.2021 № 322 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17.05.2021 за № 646/36268), чинних Постанов Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 № 800 у частині затвердженого «Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» зі змінами від 27.12.2019 № 1133 «Про внесення змін до Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», Закону України «Про академічну доброчесність» від 18.12.2025 № 4742-IX (зі змінами).

1.2. Це Положення визначає механізм присвоєння науковим і науково-педагогічним працівникам вчених звань Вченими радами закладів вищої освіти або Вченими (науково-технічними) радами наукових установ (далі – Вчені ради), основні критерії оцінки їх науково-педагогічної або наукової діяльності, а також порядок позбавлення вчених звань.

1.3. Рішення про присвоєння вчених звань професора, доцента та старшого дослідника (далі – вчені звання) науковим і науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти та наукових установ приймаються вченими радами.

1.4. Рішення Вченої ради про присвоєння вченого звання приймається таємним голосуванням. Засідання Вченої ради вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її членів. Рішення Вченої ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше ніж три чверті від кількості членів Вченої ради, присутніх на засіданні. Рішення Вченої ради дійсне протягом одного календарного року.

1.5. Рішення Вченої ради про присвоєння вченого звання затверджується атестаційною колегією МОН України.

2. ОСНОВНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ АБО НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ

2.1. Вчене звання професора присвоюють працівникам закладів вищої освіти, у тому числі закладів післядипломної освіти, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) період роботи яких на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри становить не менш як 10 років, у тому числі останній навчальний рік на одній кафедрі (одного закладу вищої освіти) на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

4) які мають сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу, або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов’язані з використанням іноземної мови, або не менш як 10 праць, які опубліковані англійською мовою у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань (крім осіб з інвалідністю I групи);

5) які підтверджують свій міжнародний досвід документами (сертифікатами, свідоцтвами, дипломами, іншими документами), зокрема про навчання, стажування або роботу у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі – ЄС) або участь (керівниками/виконавцями) у проєктах, які фінансуються (фінансувалися) зазначеними країнами (крім осіб з інвалідністю I групи);

6) які опублікували після захисту докторської дисертації навчально методичні та наукові праці у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше 2 публікацій у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань;

7) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти.

2.2. Вчене звання професора присвоюється працівникам закладів вищої освіти, у тому числі закладів післядипломної освіти, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, яким не присуджено ступінь доктора наук, але:

1) які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук); 2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які провадять навчальну діяльність не менш як 15 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти) на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

4) які мають сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн ЄС або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов’язані з використанням іноземної мови (крім осіб з інвалідністю I групи);

5) які підтверджують свій міжнародний досвід документами (сертифікатами, свідоцтвами, дипломами, іншими документами), зокрема про навчання, стажування або роботу у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або участь (керівниками/виконавцями) у проєктах, які фінансуються (фінансувалися) зазначеними країнами (крім осіб з інвалідністю I групи);

6) які опублікували після захисту кандидатської дисертації навчально-методичні та наукові праці у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше 4 публікацій у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань;

7) які підготували не менше трьох докторів філософії (кандидатів наук);

8) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти.

2.3. Вчене звання професора присвоюється діячам культури і мистецтв, педагогічна діяльність яких відповідно до навчального плану передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких вмінь і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця, та:

1) які провадять навчальну діяльність не менш як 10 навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора,

завідувача кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти) на посаді доцента, професора, завідувача кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

2) які удостоєні відповідно почесного звання «Народний артист України», «Народний художник України», «Народний архітектор України», «Заслужений діяч мистецтв України»;

3) яким присвоєно вчене звання доцента;

4) які мають:

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов’язані з використанням іноземної мови;

значні особисті творчі досягнення:

у музичній сфері – масштабна концертна діяльність, фондові аудіо-, відеозаписи, наявність звання лауреата міжнародних конкурсів і фестивалів; в образотворчій, декоративно-прикладній, дизайнерській та реставраційній сфері – персональні виставки, видання каталогів, альбомів, буклетів;

у театральній сфері, сфері кіно і телебачення – записи концертів, театральні постановки, фільми, інші творчі роботи, що використовуються у педагогічній діяльності;

наукові праці у фахових наукових виданнях України чи провідних наукових виданнях інших держав;

5) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти;

6) які особисто підготували не менше п’яти осіб, удостоєних почесних звань України, або лауреатів міжнародних та державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів.

2.4. Вчене звання доцента присвоюється працівникам закладів вищої освіти, у тому числі закладів післядипломної освіти, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, які здійснюють науково-педагогічну діяльність, та:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) період роботи яких на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри становить не менше ніж 5 навчальних років, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною

оплатою;

3) які мають сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням іноземної мови, або наявність у здобувача не менш як 10 праць, опублікованих англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань (крім осіб з інвалідністю I групи);

4) які підтверджують свій міжнародний досвід документами (сертифікатами, свідоцтвами, дипломами, іншими документами), зокрема про навчання, стажування або роботу у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або участь (керівниками/виконавцями) у проєктах, які фінансуються (фінансувалися) зазначеними країнами (крім осіб з інвалідністю I групи);

5) які опублікували після захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії (кандидата наук) навчально-методичні та наукові праці у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше 1 публікації у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань;

6) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти.

2.5. Вчене звання доцента присвоюється діячам культури і мистецтв, педагогічна діяльність яких відповідно до навчального плану передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких вмінь і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця, та:

1) які провадять навчальну діяльність не менше ніж 5 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

2) які удостоєні відповідно почесного звання «Народний артист України», «Народний художник України», «Народний архітектор України», «Заслужений діяч мистецтв України», «Заслужений артист України», «Заслужений художник України», «Заслужений архітектор України», «Заслужений працівник культури України», «Заслужений майстер народної творчості України»;

3) період роботи яких після удостоєння зазначеного почесного звання становить не менш як рік;

4) які мають:

значні особисті творчі досягнення:

у музичній сфері – масштабна концертна діяльність, фондові аудіо-, відеозаписи, наявність звання лауреата міжнародних конкурсів і фестивалів; в образотворчій, декоративно-прикладній, дизайнерській та реставраційній сфері – персональні виставки, видання каталогів, альбомів, буклетів;

у театральній сфері, сфері кіно і телебачення – записи концертів, театральні постановки, фільми, інші творчі праці, що використовуються у педагогічній діяльності;

наукові праці у фахових наукових виданнях України чи провідних наукових виданнях інших держав;

5) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країн, які входять до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри закладу вищої освіти;

6) які особисто підготували не менш як трьох лауреатів міжнародних або державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів.

2.6. Вчене звання старшого дослідника присвоюється працівникам закладів вищої освіти або наукових установ, зарахованих на посади після обрання за конкурсом чи в порядку атестації, зокрема за сумісництвом:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) період наукової роботи яких не менш як 5 років та які працюють на посадах старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника, головного наукового співробітника, доцента, професора, заступника завідувача (начальника) та завідувача (начальника) науково дослідним відділом (відділенням, сектором, лабораторією), завідувача кафедри, ректора, проректора з наукової роботи, директора, заступника директора з наукової роботи, вченого секретаря, за умови успішної роботи на зазначених посадах не менше календарного року. Якщо особа працює одночасно на науковій і науково-педагогічній посаді, то зараховується період роботи на одній з цих посад;

3) які мають сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов’язані з використанням цих мов, або наявність у здобувача не менш як 10 праць, опублікованих англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті

Міжнародного центру реєстрації періодичних видань (крім осіб з інвалідністю I групи);

4) які підтверджують свій міжнародний досвід документами (сертифікатами, свідоцтвами, дипломами, іншими документами), зокрема про навчання, стажування або роботу у закладі вищої освіти, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або участь (керівниками/виконавцями) у проєктах, які фінансуються (фінансувалися) зазначеними країнами, або участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у зазначених країнах (крім осіб з інвалідністю I групи);

5) які опублікували після захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії (кандидата наук) навчально-методичні та наукові праці у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше 2 публікацій у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science» та які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань.

2.2. Вчене звання старшого дослідника може бути присвоєно за спеціальністю, яка належить до іншої галузі, ніж галузь, у якій здобувачеві присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), за умови, що опубліковані наукові праці містять отримані здобувачем нові науково обґрунтовані результати, які у сукупності розв’язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для відповідної галузі знань.

3. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ АТЕСТАЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ВЧЕНОЮ РАДОЮ УНІВЕРСИТЕТУ

3.1. Атестація здобувачів вчених звань професора і доцента, які провадять наукову, навчально-методичну і виховну роботу в Університеті здійснюється на кафедрі, на якій вони працюють. При цьому профіль науково-педагогічної роботи здобувача повинен відповідати основному напрямку діяльності відповідної кафедри. Якщо здобувач працює на багатопрофільній кафедрі, то у рішенні щодо присвоєння вченого звання вказується основний курс, який він викладає.

3.2. Розгляд атестаційних матеріалів, поданих здобувачами вчених звань, здійснюється Вченою радою Університету за висновком кафедри відповідного структурного підрозділу Університету. У висновку зазначається про відсутність встановлених фактів порушення здобувачем вченого звання академічної доброчесності, а також відображаються результати перевірки документів, поданих для присвоєння звання, на наявність ознак порушення

академічної доброчесності.

3.3. Атестаційні матеріали здобувача вченого звання не приймаються до розгляду протягом одного року з дня набрання чинності рішенням, яким особу притягнуто до академічної відповідальності.

3.4. У разі початку розгляду повідомлення про порушення академічної доброчесності стосовно особи, атестаційні матеріали якої подано для присвоєння вченого звання, розгляд таких матеріалів зупиняється до дня набрання чинності рішенням у відповідній справі.

3.5. Розгляду атестаційних матеріалів на кафедрі відповідного структурного підрозділу Університету має передувати проведення відкритої лекції для студентів відповідної спеціальності за умови присутності на ній не менше трьох викладачів кафедри.

3.6. На засіданні кафедри у присутності не менше ніж двох третіх членів кафедри заслуховуються звіт про науково-педагогічну діяльність здобувача та результати проведення відкритої лекції.

Кафедра за результатами розгляду атестаційних матеріалів:

– готує висновок, яким підтверджуються високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін та відповідність здобувача заявленому вченому званню, і передає секретарю Вченої ради структурного підрозділу Університету;

– рекомендує доопрацювати атестаційні матеріали.

Рішення кафедри приймається більшістю голосів від складу кафедри відкритим або таємним голосуванням (за вибором членів кафедри). Повторно атестаційні матеріали розглядаються на кафедрі закладу вищої освіти після доопрацювання.

3.7. Порядок розгляду атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань на засіданні Вченої ради щодо присвоєння вчених звань професора, доцента і старшого дослідника в Університеті визначається Вченою радою.

3.8. Учений секретар після прийняття Вченою радою рішення про присвоєння здобувачу вченого звання впродовж 15 днів оформляє атестаційну справу здобувача вченого звання відповідно до вимог розділу 4 «Порядок оформлення атестаційної справи» цього Положення та надсилає її до МОН України.

3.9. Вчена рада на запити МОН України надає додаткову інформацію і матеріали про діяльність здобувача вченого звання, процедуру його атестації.

3.10. На рішення Вченої ради про присвоєння чи відмову у присвоєнні вченого звання здобувач вченого звання протягом двох місяців з дня прийняття відповідного рішення Вченою радою може подати апеляцію до Вченої ради або до МОН України.

У разі надходження апеляції до Вченої ради формується склад апеляційної комісії, крім випадків, коли апеляція не містить аргументів по

суті виявлених недоліків. Апеляційна комісія формується у складі голови та членів комісії. Рішення щодо утворення апеляційної комісії та затвердження її складу приймає Вчена рада.

Апеляційна комісія готує висновок, який підписується всіма членами комісії.

3.11. На підставі висновку апеляційної комісії Вчена рада приймає рішення про задоволення або про відмову у задоволенні апеляції. Якщо апеляцію здобувача вченого звання задоволено, то Вчена рада може прийняти рішення про присвоєння вченого звання та в установленому порядку надіслати до МОН України атестаційну справу здобувача вченого звання.

4. ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ АТЕСТАЦІЙНОЇ СПРАВИ

4.1. Атестаційна справа здобувача вченого звання, який працює в Університеті, складається з таких документів:

1) супровідний лист до атестаційної справи здобувача вченого звання;

2) копія першої сторінки паспорта здобувача, засвідчена підписом ученого секретаря і скріплена печаткою Університету;

3) копія свідоцтва про зміну імені чи прізвища, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання імені чи прізвища);

4) рішення Вченої (науково-технічної) ради щодо присвоєння вченого звання згідно з додатком 3 (для здобувачів вченого звання по кафедрі), додатком 4 (для здобувачів вченого звання зі спеціальності) або додатком 5 (для діячів культури і мистецтв) до цього Порядку;

5) копії дипломів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), атестатів доцента, старшого дослідника (старшого наукового співробітника) (для здобувачів вченого звання професора), документів про удостоєння відповідного почесного звання або інших нагород (для діячів культури і мистецтва), засвідчені підписом ученого секретаря та скріплені печаткою Університету;

6) протокол засідання лічильної комісії (додаток 6);

7) список навчально-методичних та наукових праць (додаток 7);

8) копія сертифіката, який підтверджує достатньо високий (не нижче В2) рівень володіння іноземною мовою (крім осіб з інвалідністю I групи);

9) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду і звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом;

10) довідка про науково-педагогічну, наукову діяльність на посадах у закладах вищої освіти, у тому числі закладах післядипломної освіти, наукових установах (додаток 8).

11) довідка Комісії з питань етики та академічної доброчесності Університету про наявність (відсутність) встановлених фактів порушення академічної доброчесності і строкових обмежень. Запит про надання довідки подається не пізніше ніж за десять робочих днів до дня засідання і надається протягом п’яти робочих днів з дня одержання запиту. Відомості про санкцію, строк дії якої сплинув, і про санкцію, зняту достроково, до довідки не включаються.

4.2. Якщо особа виконує роботу за закритою тематикою, атестаційна справа здобувача вченого звання комплектується не таємними документами.

5. ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ ТА ВИДАЧІ АТЕСТАТІВ

5.1. Після затвердження, відповідно до законодавства, атестаційною колегією МОН України рішення Вченої ради про присвоєння вчених звань МОН України виписує і видає атестати за зразком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 р. № 656.

5.2. Атестат, виданий МОН України, є документом, який засвідчує рівень професійної кваліфікації науково-педагогічного, наукового працівника при вирішенні питань зайняття ним відповідної посади та оплати його праці.

5.3. Оформлення атестатів здійснюється протягом двох місяців після прийняття рішення атестаційною колегією МОН України.

5.4. Атестати видаються ученому секретарю Університету або іншій відповідальній особі за його дорученням.

5.5. У випадку втрати, знищення або пошкодження виданого атестата про присвоєння вченого звання видається дублікат атестата з новим порядковим номером. Дублікат оформляється у повній відповідності до раніше виданого атестата.

У разі зміни працівником прізвища, імені, по батькові (так само, як і зміни кафедри, галузі професійної діяльності) виписаний атестат обміну і переоформленню не підлягає.

6. ПОЗБАВЛЕННЯ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ

6.1. Позбавлення вчених звань здійснюється відповідно до порядку їх присвоєння.

Питання про позбавлення вченого звання розглядається атестаційною колегією МОН:

– у разі надходження до МОН України рішення Вченої ради про позбавлення вченого звання;

– за клопотанням Вченої ради, яка надіслала до МОН України

документи щодо присвоєння вченого звання;

– у разі виявлення МОН України порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань;

– відповідно до рішення суду.

6.2. Для вивчення обставин, пов’язаних з порушенням питання про позбавлення вченого звання, на засіданні Вченої ради із числа її членів утворюється комісія, кількісний та персональний склад якої визначається Вченою радою.

6.3. У 15-денний строк після розгляду питання про позбавлення працівника вченого звання до МОН України надсилаються такі документи:

рішення (клопотання) Вченої ради про позбавлення вченого звання;

оригінал протоколу засідання лічильної комісії;

копії документів про присвоєння вченого звання;

інші документи, що підтверджують порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань.

6.4. Атестаційна колегія МОН України, відповідно до законодавства, затверджує рішення Вченої ради про позбавлення (позбавляє) вченого звання з урахуванням всіх матеріалів справи і результатів попереднього експертного розгляду. На підставі рішення атестаційної колегії МОН України атестат особи, позбавленої вченого звання, визнається недійсним.

6.5. Вчена рада на запити МОН України надає інформацію, документи і матеріали, необхідні для розгляду питання про позбавлення вченого звання.

ЛИСТ РЕЄСТРАЦІЇ ЗМІН

№ з/п	Номер аркуша			Підстава для внесення змін	Дата внесення змін	ПІБ відповідального за внесення змін
	зміненого	нового	вилученого			
1.	Увесь зміст документа			Перейменування університету	31.01.2026	Стинська В. В.
2.	с. 9			Норми Закону України «Про академічну доброчесність»: ч. 3 ст. 17 Закону; ч. 3 ст. 22 Закону; ч. 2 ст. 16 Закону. Акти системи забезпечення академічної доброчесності Університету: Положення про систему забезпечення академічної доброчесності Університету; Положення про порядок розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності, застосування заходів реагування та оскарження; Процедура забезпечення дотримання академічної доброчесності Університету.	28.08.2026	Стинська В. В.